

[Heilesen.]

forslaget, at disse Forhold ikke er medtaget. Her forekommer det mig, at det vilde være langt at foretrække at forebygge fremfor at helbrede.

Til Understregning af denne min Paastand vil jeg gerne anmode den højtærede Formand om Tilladelse til at citere et lille Afsnit af, hvad Professor Haxthausen har skrevet om disse Forhold i en lille Pjece, som Danmarks Afholdsforening udsendte i 1945. Professor Haxthausen skriver:

„Det er en almindelig Opfattelse, at Kønssygdommene væsentlig overføres af de prostituerede Kvinder, og herfra spredes til andre Lag af Samfundet. Men Erfaringen viser, at den egentlige, betalte Prostitution i hvert Fald for Tiden spiller en mindre Rolle i saa Henseende end løse og skiftende Forbindelser af anden Art. Blandt disse er de saakaldte „Restaurationsbekendtskaber“ utvivlsomt de hyppigste og farligste Smittekilder. De er særlig farlige, fordi de findes der, hvor ogsaa Spiritus har til Huse og ofte nydes til Overmaal, og hvor Traktementet træder i Stedet for kontant Betaling. Drikkeriet og dets Følgesvende, Letsindighed og Kritikløshed, har en meget væsentlig Andel i Kønssygdommenes Udbredning, idet langt over Halvdelen af alle Tilfælde af Smitte erhverves under Alkoholpaavirkning.“

Forholdet er i Dag efter min Bedømmelse, at medens vor Samfundsordning for Barnets Vedkommende er bygget klogt og moralsk op, idet denne tager Sigte paa at skabe en sund og levedygtig Slægt, overlader man til Gengæld Ungdommen af i Dag til selv at indhøste sin Viden igennem sørgelige Erfaringer med Hensyn til Smitte af Kønssydomme i Forbindelse med Alkoholnydelse.

Lad mig straks sige, at hverken jeg eller den danske Afholdsbevægelse i Dag tilsigter en Indskrænkning af Alkoholforbruget gennem Lovgivningen. Denne Vej vil i Dag efter min Bedømmelse ikke være farbar, men man arbejder for i Samfundets Interesse at skabe Grundlag for et virkeligt Oplysningsarbejde om Alkoholnydelsens Virkninger gennem Undervisningen i hele vort Skolevæsen. Men efter den højtærede Kirkeministers negative Svar om dette Forhold til det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard forleden Dag her i Salen forekommer det mig, at der ikke kan ventes nogen Forbedring af de nævnte For-

hold paa Grund af manglende Forstaaelse hos Skolemyndighederne.

Jeg henstiller til ærede Medlemmer af dette høje Ting og det kommende Udvalg om Lovforslaget at tage mine her fremsatte Bemærkninger med i Overvejelserne ved Lovforslagets endelige Udformning og Vedtagelse.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Fru Elin Appel har Ordet for en kort Bemærkning.

Elin Appel: Jeg har ikke i Sinde at indlede en filosofisk Debat i det høje Ting med det ærede Medlem Hr. Arné Sørensen; men jeg kan ikke lade det sidde paa mig, at jeg skulde have fortalt, at Eksistentialismen skulde tilsigte Løstgængighed, jeg ved nemlig meget vel, at det ikke er Tilfældet. Det har jeg heller aldrig sagt. Det kunde heller ikke falde mig ind at tro, at de Piger, hvorom det drejer sig, kender det svære Ord eller det, hvorom det drejer sig. Jeg vil blot sige, at denne Livsanskuelse, der gaar ud paa, at enhver blot har Ansvar for sig selv og sin egen Eksistens, vandt ud, jævnet ud, populariseret ud til ingen Verdens Ting, kan blive til, uden at de paagældende aner det, at naar man kun har Ansvaret for sig selv, saa Skidt være med, hvordan det gaar.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet til Lovforslaget, og skal kun fremsætte nogle enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Andreassen talte om Oplysningspligten og rejste Spørgsmaalet, om ikke man skulde have en Bestemmelse ind i Loven om, at Smittekilden i det givne Tilfælde ogsaa blev anmeldt til Politiet og straffet efter Straffelovens § 256. Man har i det nedsatte sagskyndige Udvalg været enig om, at man maatte blive ved det bestaaende. Det kan fornuftigvis ikke være saadan, at man sætter Lægen til at være Angiver. Det er efter Lovforslaget saadan, at den smittede i alle Tilfælde er berettiget til at anmelde vedkommende.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Alfred Andreassen i, at der, naar Lovforslaget er ophøjet til Lov, maa sættes en betydelig Oplysningsvirksomhed i Gang. Om det skal betyde, at man ogsaa bør søge at gennemføre Seksualundervisningen i Skolen, er jeg dog noget i Tvivl om; skal det ske, maa det vel ogsaa være ud